

Hvordan vite at det er Gud som taler til oss?

Tale på Bibel og Lovsang 25.9.11 av Oddvar Søvik

Jeg fikk nylig tak i en bok av Bill Hybels: "Når Gud hvisker". Det er spennende lesning. Helt fra han gikk i første klasse på folkeskolen var han fasinert av lille Samuel som hørte Guds stemme. Opp gjennom ungdomsårene og like til i dag har han lyttet og latt seg lede av Gud. Ja, de fleste av hans suksessfulle tiltak i WC og WCA skyldtes "promptings of the Holy Spirit", sa han en gang jeg hørte ham tale.

Men hvordan høre fra Gud? La oss først slå fast:

I. Gud taler

1. GT

Når vi leser vår bibel, ser vi klart at Gud er en Gud som meddeler seg til oss mennesker. I GT hører vi om hvordan folk hørte Guds stemme, fikk åpenbaringer og syner, drømmer og tydninger. Gud er ikke en Gud som har trukket seg tilbake etter at han skapte oss. Nei, han meddeler seg stadig. Og det gjorde han ikke bare til patriarker, prester og profeter. Nei, løftene synes å være gitt til alt Guds folk. La meg bare nevne tre vers fra GT:

Sal 25,14 Herren har fortrolig samfunn med dem som frykter ham, i pakten med ham får de rettledning.

Sal 32,8 Jeg vil lære deg og vise deg den veien du skal gå. Jeg lar mitt øye hvile på deg og gir deg råd.

Jes 58,11 Herren skal alltid lede deg og mette deg i det tørre land. Han skal gi deg nye krefter, så du blir lik en vannrik hage, ja, som et kildevell der vannet aldri svikter.

2. Jesus

Det var helt normalt for Jesus å høre Guds stemme. Jesus sa ingen ting annet enn hans Far hadde sagt til ham og han gjorde bare det han hadde sett hos ham. Dette sier han helt klart flere ganger:

Joh 5,19 Men Jesus tok til orde og sa til dem: Sannelig, sannelig, det sier jeg dere: Sønnen kan ikke gjøre noe av seg selv, men bare det han ser Faderen gjøre. Det Faderen gjør, det gjør også Sønnen.

Jeg gjør ikke noe av meg selv, men taler slik Faderen har lært meg. Og han som har sendt meg, er med meg. Han har ikke latt meg være alene, for jeg gjør alltid det som er etter hans gode vilje." (8,28-29)

3. De første kristne

Når vi leser gjennom Apg, så ser vi at dette stadfestes gang på gang. Gud taler til apostler, profeter, evangelister og til helt vanlige mennesker. Det vil føre altfor langt å repetere alle disse hendelsene nå, men la meg bare minne om Ananias. Han er en helt vanlig disippel som bodde i Damaskus. Herren kalte på ham i et syn og sa: "Gå bort i den gaten som kalles Den rette, og i huset hvor Judas bor, skal du spørre etter Saulus fra Tarsus. For han ber. Og han har hatt et syn og sett en mann som heter Ananias komme og legge hendene på ham, så han kan få synet igjen." Først vegret Ananias seg, men Herren sa: "Du skal gå".

Da gikk Ananias for å gjøre Guds vilje. Han la sine hender på Saulus og sa: "Saul, min bror! Herren har sendt meg, Jesus som viste seg for deg på veien hit; han vil at du skal få synet igjen og bli fylt av Den Hellige Ånd."

Dermed forsvinner Ananias ut av historien like plutselig som han dukket opp. Men han var Guds redskap til å utruste tidenes største misjonær til tjeneste.

Opp gjennom kirkens historie ser vi mange eksempler på mennesker som Gud taler til og utrunder til tjeneste. Slik er det også i dag.

Nå vil kanskje noen si: "Jeg har ikke hørt Guds stemme." Kanskje svaret heller er: "Jeg har ikke gjenkjent røsten, eller ikke hørt etter."

II. Betingelser for å høre fra Gud

1. Vi må lytte

Jesus gjorde alltid sin himmelske fars vilje, sa jeg. "Men det var Jesus", sier vi. "Han var jo Guds sønn". Ja, men vi er også blitt Guds sønner og døtre. Og Jesus sier: *Joh 20,21: "Likesom Faderen har sendt meg, sender jeg dere."*

Det betyr at vi, som Jesus, må søke stillheten. Der, i stillheten, tror jeg Jesus lærte hva Faderen ville og her tror jeg hemmeligheten ligger til å høre fra Gud. Det er vanskelig å høre Guds stemme i det jag og mas som de fleste av oss opplever til hverdags. *Tal Herre, din tjener hører*, sa Samuel. Da talte Herren sitt budskap til ham. Vi sier vel heller: "Hør Herre, din tjener taler". Og så taler vi så mange ord at Gud ikke får slippe til med sin røst.

For mange blir derfor den såkalte "stille stund" et ork. En føler på byrden av alle en skal be for, og så må en jo lese minst et kapittel i Bibelen. Dermed blir bibellesning og bønn enda en ting vi skal *gjøre* isteden for å *være* sammen med vår Far.

Tenk for et privilegium det er å få lov til å komme inn i Guds nærhet! Ja, det ufattelige er at *han* lengter etter å være sammen med oss.

Men det er ikke bare når vi har vår stille stund at vi skal lytte til Åndens stille minnelser. Hele dagen får vi lov til å ferdes i Herrens nærhet og være tilgjengelige for ham. David sier i Sal 25, 15: *Jeg vender alltid mine øyne mot Herren. Tilgjengelighet synes å være et nøkkelord når det gjelder å bli ledet av Gud.*

2. Vi må leve i lyset

I Sal 25 som jeg leste et løfte fra innledningsvis, ber David tre ganger om tilgivelse for sine synder:

v. 7 Kom ikke i hu min ungdoms synder og mine overtredelser. Kom meg i hu i din trofasthet, Herre, for din godhets skyld.

v. 11 For ditt navns skyld, Herre, tilgi min synd, for den er stor!,

v18: Tilgi alle mine synder.

Synd setter nemlig skille mellom oss og Gud. *JES 59,1 - 2 Se, Herrens hånd er ikke så kort at han ikke kan frelse, og hans øre er ikke døvt så han ikke kan høre. 2 Nei, det er deres misgjerninger som skiller mellom dere og deres Gud. Deres synder skjuler hans ansikt, så han ikke hører dere.*

I Sal 32,8 hørte vi at Herren vil gi oss råd med sitt øye. Men i Jes 1,15 sier Herren til et ubotferdig folk: *Når dere brer hendene ut, skjuler jeg øynene for dere; hvor mye dere enn ber, hører jeg dere ikke. Hendene deres er fulle av blod.*

Det er bare når vi lever i et oppgjort forhold til Gud at vi har samfunn med Ham:

1JOH 1,7 Men dersom vi vandrer i lyset, slik han selv er i lyset, da har vi samfunn med hverandre, og Jesu, hans Sønnns blod renser oss for all synd.

Det er i dette fortrolige samfunnet Herren har lovet å gi oss rettledning, Sal 25,14.

3. Vi må lyde

Jeg tror at en av grunnene til at Jesus hørte Guds stemme bedre enn noen andre også var fordi han var fullstendig lydlig mot sin Far. *Joh 5,30 Jeg kan ikke gjøre noe av meg selv. Jeg hører, og etter det dømmer jeg, og min dom er rettferdig. For det er ikke min egen vilje jeg vil fremme, men hans vilje som har sendt meg.*

Kanskje er det nettopp her skoen trykker mest: Vi vil gjerne gjøre Guds vilje, men så er vi samtidig redde for hva som da vil skje.

Jeg snakket for mange år siden med en ung kvinne, som konsekvent hoppet over 3. bønn i Fadervår: "La din vilje skje på jorden så som i himmelen." Hvorfor det? "Jo, for ber jeg om det, vil Gud enten lede meg til Finnmark eller en misjonsmark, og det vil jeg ikke."

III. Hvordan taler Gud?

1. Ved Ordet

a. Hele Bibelen

Gud taler først og fremst til oss gjennom sitt ord. Vil vi lære å kjenne Guds vilje og gjøre etter den, må vi først og fremst bli kjent i Ordet. *2Tim 3,16 Alle skrifter som er inngitt av Gud, er også nyttige til å gi opplæring og tale til rette, hjelpe på rett vei og oppdra i rettferd.*

Mye tvil og usikkerhet, mange feil og fall kunne vært unngått om vi var opplært i de hellige skrifter. Her finnes generelle retningslinjer om hvordan Gud vil vi skal leve i hjem og familie, som ektefeller, på jobb, hvordan vi skal forvalte våre midler, hvordan vi skal være overfor andre, hvordan våre kristne fellesskap skal fungere, osv. osv. Vi trenger ingen spesiell ledelse på det. Der kan vi klart vite at det er Gud som taler.

For noen år siden kom en ung brennende kristen jente til meg for å få et råd. Hun mente at Gud ville hun skulle slutte på skolen og reise på team til Europa for å evangelisere. Det vare bare ett problem. Hennes foreldre var sterkt i mot det. Hva var Guds vilje? "Du får slå opp og lese Kol 3,20, så finner du svaret," sa jeg. Spent bladde hun opp, men ble lang i maska da hun leste:

KOL 3,20 Dere barn skal være lydige mot foreldrene deres i alle ting, for det er Herrens gode vilje.

"Så lenge dine foreldre ikke påbyr deg å synde, er dette Guds vilje for deg", sa jeg. Tre uker senere kom hun tilbake og takket fordi jeg hadde fått henne ned på jorden. Hun var så lei skolen, og dette hadde vært en fin måte å slutte på. Jeg fikk minne henne om at skolegården også var en stor misjonsmark.

b. Ved enkelte ord.

Noen ganger kan Guds Ånd gi oss spesiell veiledning ved å gjøre enkelte ord levende for oss selv om de er tatt ut fra sin sammenheng. Mange har vel opplevd hvordan Gud har ledet og stadfestet sin vilje på denne måten.

Min kollega i Kr. sand frikirke, Sverre Jølstad, hadde valget mellom å gå inn i farens begravelsesbyrå eller studere teologi. Dagen kom da han måtte sende sin søknad til MF om han skule begynne der, men hva skulle han gjøre? Han slo opp i Bibelen og øynene falt på *LUK 9,60 "La de døde begrave sine døde, men gå du av sted og forkynn Guds rike."*

Guds ord er norm og rettesnor for lære og liv. Gud taler på andre måter også, men aldri i strid med sitt åpenbarte ord.

2. Når vi ber

Gud hører når vi ber. Det tror de fleste mennesker, enten de kaller seg kristne eller ikke, for alle mennesker ber. Men det virker som om mange tviler på at Gud kan meddele seg tilbake. "Hvorfor skulle han bare ha en mottaker og ikke også en mikrofon?" var det en som sa. Bønn er to-veis kommunikasjon!

Jeg bruker en del tid bare til å være stille, roe meg ned når jeg har min stille stund. Så spør jeg: "Hva er det som ligger på ditt hjerte for meg i dag?" Noen ganger blir jeg minnet om et ord, noen ganger er det noen jeg skal be for eller besøke. Har jeg spesielt blitt minnet om å be for en person, tar jeg gjerne kontakt og spør om det er noe spesielt som står på. Det er ofte tilfelle og den som da får høre at Gud har minnet noen om å be for ham eller henne, opplever da at de ikke er glemt av Gud.

For en tid siden ble jeg så minnet om å be for en dame i Kristiansand som jeg ikke hadde hatt kontakt med på et par år. Stadig kom hun tilbake i mine tanker utover dagen, og da pleier det være noe Herren har på hjertet. Så jeg sendt en SMS og fortalte henne det og spurte hvordan hun hadde det. Kort etter kom svaret tilbake: "Fryktelig. Problemer i eget liv, problemer på jobben, veldig sliten", men hun takket for forbønn. Jeg fortsatte å be for henne og for jobben. Noen dager senere snakket jeg med henne på telefonen. Da fortalte hun at den SMS-en hadde betydd utrolig mye, for hun hadde begynt å tvile på om Gud i det hele tatt så henne og brydde seg om henne. Men når Gud hadde minnet meg om å be, så måtte han vel det. Og nå hadde ting ordnet seg på jobben...

Oftest får jeg ikke noe spesielt, men venner kan også tie sammen og kjenne gleden ved å være sammen likevel.

3. Ved forstanden

Å be om at Gud må tale til oss og lede oss betyr ikke at vi passivt skal sitte på vår bak og vente på at ting skal falle ned i fanget på oss. Jeg snakket med en mann for en tid siden som ønsket seg en ny jobb, men som ikke ville søke på noen. Han ville bare be om at Gud skulle ordne det for ham. Da er jeg redd for at vi gjør Gud til en løpegutt for våre ønsker.

"Gud ga oss ikke sine løfter om å lede oss, for at vi skulle slutte å tenke", sier John Stott.

Gud har skapt oss med forstand som han vil vi skal bruke. Etter det sterke løftet i Salme 32,8 og at Gud vil lære oss og vise oss den vei vi skal gå og gi oss råd med sitt øye, kommer oppfordringen i v.9: *Vær ikke lik hest og muldyr som ikke har forstand.* Og Paulus oppfordrer Timotius til å:
2TIM 2,7 Tenk over det jeg sier! For Herren skal gi deg innsikt i alt.

Men vi må bruke vår forstand på grunnlag av det Gud sier i sitt ord og regne med Guds allmakt og visdom. Og den kan vi også få be om!

JAK 1,5 Dersom noen av dere mangler visdom, skal han be til Gud, og han skal få; for Gud gir til alle, villig og uten bebreidelser. Denne visdommen beskriver Jakob slik:
JAK 3,17 Men visdommen ovenfra er først og fremst ren, dernest fredsæl, forsonlig og føyelig, rik på barmhjertighet og gode frukter, upartisk og uten hyklari.

4. Ved å åpne og stenge dører

I Apg 16 leser vi et par ganger at Ånden hindret dem i å forkynne evangeliet der de hadde tenkt. Det står ikke hvordan det skjedde, men trolig var det de ytre omstendighetene som ikke tillot det.

Men stenger Gud *en* dør, åpner han gjerne en annen. Da Paulus og hans følge ikke fikk forkynne Guds ord i Asia, fikk Paulus et syn om natten. *Han så en makedonier som stod og kalte på ham og bad: "Kom over til Makedonia og hjelp oss!"* Ag 16,9
 Ja, der åpnet Gud nærmest en garasjeport:
1KOR 16,9 Her har det åpnet seg en stor dør for en rik virksomhet, og det er mange motstandere.

Stans opp og spør om Gud har en annen plan for deg når hindringer inntreffer som stanser det du har planlagt. Men noen ganger er hindringer og motstand fiendens angrep. Så gi ikke opp for fort. Men er døren totalt stengt, så kan det være Guds nei til dine planer.

5. Gjennom andre mennesker

Gud kan også tale til oss gjennom andre mennesker. I Ordspr. 12,15 står det:
Dåren holder sin vei for den rette, men vis er den som hører på råd.

Jeg har ofte søkt råd hos andre kristne når jeg har stått i vanskelige valgsituasjoner. Jeg går da til personer som jeg vet kjenner Gud og hans ord og som også kjenner meg. Da har jeg ofte fått bekreftelse på enten det jeg selv trodde var Guds vilje, eller fått mot til å si nei. Ekstra trygt blir det når to eller tre sier det samme. Det er kanskje det Salomo sikter til i *Ordsp 15,22 Uten rådslagning mislykkes planene, men når mange gir råd, har de fremgang.*

Men uansett hvem som gir råd, er det vi selv som i siste instans er ansvarlige for de valg vi tar.

6. Ved åpenbaring

Gud kan også tale på overnaturlig måte til oss, også i dag. Ja, det synes å være en del av den nye pakts velsignelse at Gud meddeler seg slik til oss:

Apg 2, 17 - 18 I de siste dager skal det skje, sier Gud: Jeg vil utøse min Ånd over alle mennesker. Sønner og døtre hos dere skal tale profetiske ord, de unge menn skal ha syner, og de gamle blant dere ha drømmer.

Selv over mine trelles og trelkvinner vil jeg i de dager utøse av min Ånd, og de skal tale profetisk.

a. Profetiske ord

I 1. Kor 14,3 og 24 sier Paulus klart hva det profetiske ord har som hensikt: *Men den som taler profetisk, taler for menneskene, til oppbyggelse, formaning og trøst. Men hvis en av disse kommer inn og alle taler profetisk, da vil han kjenne seg avslørt og dømt av alle;*

Det profetiske budskap kan lyde i en vanlig preken. Du merker at dette kommer fra Herren. Det kan komme i form av et kort budskap til oppbyggelse, formaning og trøst, enten i tunger med tydning eller direkte på norsk. Det kan også komme som en avsløring av hva som bor i et menneske, eller som et kunnskapsord om hva Gud ønsker å gjøre.

Paulus sier at det er den gaven vi mest av alt skal strebe etter. Der den fungerer rett er den til stor velsignelse, men vi må være på vakt mot misbruk og manipulering. Det profetiske ord er ikke ufeilbarlig, derfor oppfordres vi til å prøve om det er i samsvar med Skriften og på fruktene.

b. Bilder, syner og drømmer

Jeg nevnte at Paulus ble ledet til å dra til Europa ved et syn. Da nølte han ikke. Neste dag dro de over, og fikk erfare hvordan Gud hadde lagt gjerninger ferdige for dem. Et syn kan være et indre bilde, eller at du ser en annen virkelighet for dine fysiske øyne enn det som de andre ser.

Peter så en duk komme ned fra himmelen med rene og urene dyr og han fikk beskjed om å slakte og ete. Tre ganger gjentog det samme seg, men Peter ville ikke ete noe urent. Da lød det en røst fra himmelen: *"Det som Gud har sagt er rent, må ikke du kalle urent."*

Da skjønnte Peter at han kunne gå til hedningene som jødene regnet for urene.

I dag er det nokså vanlig at folk får bilder for sitt indre. Det kan være egne fantasier, men kanskje Gud i vår billedalder bruker denne kommunikasjonsformen oftere. Og den er virkekräftig.

I Bryne frikirke hadde vi en dame som fra tid til annen fikk klare bilder som hun delte med forsamlingen. En søndag kom hun frem og sa hun hadde fått et bilde som gjaldt én person: Hun hadde sett en mann som la ut på sjøen i båten sin. Så holdt båten på å gå ned, men da kom det en stor hånd ned fra himmelen, løftet opp båten og førte den trygt til land. Og så sa hun: *"Herren sier til deg: For jeg vet hvilke tanker jeg har med deg, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi deg fremtid og håp."*

Ingen responderte der og da, men tre måneder etter fikk jeg vite at den søndagen hadde det vært en mann i kirken som hadde bestemt seg for å ta livet sitt ved å gå ned med båten. Men først ville han gå i kirken. Gjett om han ble møtt av Gud! Det ble ingen båttur. Han vendte om til Gud på nytt, fikk orden på sitt ekteskap, og er nå en aktiv leder i menigheten.

Vi ser ofte i Skriften at Gud taler gjennom drømmer. Mest kjent er Josefs drømmer. Slik taler Gud også i dag. Noen ganger er de lette å forstå, andre ganger må de tydes. Drømmer du samme drøm flere ganger, kan det godt være noe Gud vil si deg.

c. Guds stemme

Vi leser ofte i GT at Herrens ord kom til profetene. Hvordan det skjedde, får vi ingen forklaring på. Men trolig hørte de Herrens stemme i sitt *indre*.

Det er ikke uvanlig i dag heller. Det kan skje som en fornemmelse av hva Gud vil uten at du hører ord. Vi kaller det gjerne for minnelser. Noen ganger kan det være en kort setning som kommer klart i tanken.

Slik var det for meg da jeg skulle hit til Sørlandet igjen: Jeg våknet en morgen kl 03.30 og da var det som en stemme sa klart inne i meg: *Dra ut fra dette landet og dette folket, til det land jeg vil vise deg.* Dermed varslet jeg oppsigelse så snart jeg ville få ny jobb. Da kallet kom fra Normisjon, kjente jeg at dette var svaret. Og det fikk jeg senere stadfestet den dagen jeg skulle skrive under på arbeidskontrakten. Da var dagens bibelord i Georg Johnsens andaktsbok: *Dra ut fra dette landet og dette folket, til det **land** jeg vil vise deg.* Jeg kaller slikt for *gudfeldigheter!* Landet ble Nådeland....

Andre ganger kan en høre Guds stemme i det *ytre*. Det gjorde de tre som fikk være med Jesus på forklarelsens berg. Da lød det en røst fra himmelen: *"Dette er min Sønn, den elskede, som jeg har behag i. Hør ham!"* Matt 17,5.

I Kristiansand har de en fredagsbibelskole som heter "40 dager". I løpet av ett år samles de 40 fredager fra 09.00 til 15.00 til undervisning og praksis.

Jeg pleier ha en gjesteopptreden der en gang i semesteret. Sist skulle jeg undervise ut fra Matt 8-10 som handler om Jesu undergjæringer. Etter å ha talt om Jesu helbredelser, spurte jeg om det var noen som hadde opplevd helbredelse. Da om en dame frem og fortalte at hun hadde fått en fryktlig bekkenløsning i forbindelse med sitt fjerde svangerskap. Det ble ikke bedre etter fødselen, det var så vidt hun kunne gå. Hun verket dag og natt. På toppen av det hele reiste mannen fra henne, der satt hun igjen med fire barn alene. En natt var hun så fortvilet at hun ropte til Jesus: "Hvis ikke du griper inn nå, orker jeg ikke å leve lenger!" Da så hun et lys i rommet og hun visste med en gang at det var Jesus. Lyset beveget seg bort til henne. Hun kjente en varm behagelig strøm rundt bekkenet og hørte en stemme som sa: "Stå opp og gå". Så gjorde hun det og har vært frisk siden.

IV: Hvordan vite at det er Gud som taler til oss?

Helt til slutt skal jeg nå besvare spørsmålet som er temaet for denne talen: Hvordan kan vi vite at det er *Gud* som taler til oss? Hvordan skjelne Guds stemme fra min egen indre stemme, eller fra djevelens lumske tale? Han kan komme som en lysets engel og forlede oss.

For det første må vi spørre om det er

1. I samsvar med hans ord

Som jeg tidligere sa: Gud taler også utenom sitt ord, men aldri på tvers av det. Hvis noen kommer med en åpenbaring som strider mot Guds ord, kan vi rolig avvise det. *5Mos 13,1ff: Det kan hende at det står fram hos deg en profet eller en som har syner i drømme, og lover deg et tegn eller under. Hvis det tegn eller under han forutsier, virkelig skjer, og han samtidig sier: "Kom, la oss holde oss til andre guder, som dere ikke kjenner, og dyrke dem," da skal du ikke høre på det som en slik profet eller drømmeseer sier.*

2. Be om stadfestelse

Jeg tror vi skal være litt forsiktige å be om spesielle tegn, det kan noen ganger være å sette Gud på prøve. Men hvis vi gjerne vil gjøre det Gud vil, men er usikre på om det virkelig er Guds tale, da tror jeg vi har lov til å be om stadfestelse. Så får Gud stadfeste slik han vil. Det kan skje ved et bibelord.

*5 Mos 2,3

Det kan skje ved andre menneskers råd. *Ordsp 12,15 Dåren holder sin vei for den rette, men vis er den som hører på råd.*

Veldig ofte får jeg hjertebank når jeg kjenner at det er noe Herren vil ha fram gjennom meg.

Andre ganger kan stadfestelsen skje ved at de ytre omstendigheter legger seg til rette. La Gud få avgjøre.

Det kan også skje ved at du før en indre fred i ditt indre for det som er rett, eller uro hvis du har handlet galt.

Hvis jeg blir minnet om noe sier jeg gjerne: "Hvis dette er fra deg, så ikke gi meg ro før jeg har gjort det. Hvis det er mitt eget påfunn, la meg bare glemme det." Den har fungert godt for meg i mange situasjoner selv om det kan ha kostet mye å følge Guds stemme.

3. Ved prøving og feiling

Noen ganger må vi bare handle på den innskytelsen vi har fått, ellers vil anledningen gå fra oss. Da kan det hende at vi tar feil, men da har vi i alle fall lært å skjelne

hyrderøsten fra vår egen indre stemme. Jeg har bommet noen ganger, men det er ikke det jeg er mest lei for. Det er de gangene jeg var ulydig, og jeg senere fikk vite at det var Gud som hadde talt.

Som regel skjer det ikke større skade enn at jeg dummer meg litt ut. Men da blir jeg litt mer ydmyk, og det er ydmyke mennesker Herren bruker. Da kong Saul var liten i egne øyne, kunne Herren bruke ham. Men da han begynte å bli stor, ble han ubrukelig.

Avslutning

Det er spennende å være en kristen og vi lever i en spennende tid. Jeg tror at store ting skal skje i tiden framover om vi vil lytte til hva Gud vil si og lyde hans vilje selv om det vil koste kamp.

Men selv om det kan koste noen ganger, så vet vi at vår himmelske far gir oss bare det som han ser er best for oss. *Rom 8,32 Han som ikke sparte sin egen Sønn, men gav ham for oss alle, kan han gjøre noe annet enn å gi oss alle ting sammen med ham?*

Er vi villige til å si: "Herre, ta meg, bruk meg, der du vil, som du vil, når du vil", da vil vi erfare mer og mer at Gud taler til oss og leder oss på sine veier. Da kan vi også være visse på at han vil gi oss alt vi trenger til for å utføre de gjerninger han har lagt ferdige. Gud setter oss aldri til oppgaver som han ikke er mektig til å utføre gjennom oss.